

Zehra Gl Oğuz

- şiirler -

Yayın Tarihi:

16.04.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Zehra Gül Oğuz

Eserleri:

Bir Kızıl Ay Doğar Geceye 18/02/18

Sevgili bırak bu sanmaları
sen aldatansın yalan sevdaları,
bırak bu aldanmaları.
Kaybolacaksın karanlık dehlizlerde
ya da kaybolmalı mı ;
bulması için suyun yolunu, denizlerde.
Ahh! Sızlama başladı gene
Bir kızıl ay var ; sızar gecene,
onu takip et sevgili.
Bulacaksın ışığını düşlerimde
kırlangıç kuşunun kanatlarında
kırık kaldırım taşlarında
sabahın kör vakti henüz uyumamışken
168.sokak sonu 169.sokak başında
kan portakalı tadında sevinçlerimde
tozlu sayfaları her çevirişinde, tadacaksın
lezzetli sohbetlerin mayhoş nağmelerinde
Sarhoşluktan henüz bıkmamışken
sarılacaksın en masum öpüşlerime, saçı sakalı
kıvrık bıyığı avuçlarımda
avuçlarında bir yeni doğan saflığında
bir nefes buse boynumda damgalanan
Ahh! Ah bu sarhoşluk koynumda.
İçinde dalgalanan, dopamin
sinir hücrelerine kafa tutan
beyinde algoritmaları donduran.
Sevgili ah bir anlasan, aforizmaları
Ah bir yaşasan, mutlak;
içinden geldiği gibi çatlaklarını doldursan...
Yetiştiriyorum ben çiçeklerini,
dibi bulanık saksılarımda, sıkıntı yok
Hani hikayeler seyrettiğimiz bulut, yok epeydir, gitmiş
Epeydir de saklanıyor sözleri
içimdeki çocuğun, hala parlıyor gözleri.
Sadece özlemiş.

Tutaste
(Bir Kızıl Ay Doğar Geceye/ 18.2.18)

Zehra Gül Oğuz

Kısır Döngü 11/04/18

Gökyüzünde mücevher gibi parlayan Venüs,
ben yaşama sevdalıyım dostum!
Gel gör ki yorgun düştüm.
Olsun varsın! Bahar geldi,
çiçekler de tekrar açtı...
Gördüm dansa kalkmış zambakları,
dalına sığmamış yedi veren dutları
ve duydum kuşlar da ötüyor...
Oturdum saksıya izledim;
sabahın kaçıydı bilmem
rüzgar denizi okşuyordu.
İki vakte kalmaz toparlarım
toparlarım değil mi dostum Uranüs!
Ama güneş her gün doğuyor,
ve ben de uyanıyorum!
O zaman bu umudun habercisi olmalı;
ölümlere rağmen doğumlar,
gecenin ay ve yıldızları,
gözyaşının yoldaşı kahkahalar,
çiçeklerin misafiri arılar...
Ağaçlar çam akıtıyor sanki üzülüveriyor,
yapraklar da yoruluyor sonbaharda;
sarılıyor dostum Gaia yorgunlara ve tohumlara
onları kucaklıyor, öpüyor, yeşertiyor...
Ben bu döngüye sevdalıyım kızıl gezegen;
Mars anlıyor musun beni?
Savaşı sevmiyorum dostum
ben yaşama sevdalıyım
Ah Tethys, dostum! Ne kadar güzelsin.
daha sonra uğrayacağım sana
torunun Daphne çiçeklerini açmış;
sonbaharda meyvelerini toplayacağım.
Evvela ilkbaharda toparlanacağım.

Tutaste

(Kısır Döngü/11.04.18)

Zehra Gül Oğuz

Us'un Beyaza İz Düşümü 11/04/18

Neresindeyim,
neresinden devam edeyim!
Mevzu yorgun mevzu suskun...
Suskunluğun yorgunluğunu bilir misin;
tahammülü zorlayan cinsten bir gürültü,
darbesi ağır...
Suskunluğun yorgunluğunu bilir misiniz;
dolma kalem gibi
dokunsa akacak,
dokunsun mu!
Suskunluğun yorgunluğunu bilir;
beyaz sayfalar.
Dök içini dostum,
dökülsün...

Tutaste

(Us'un Beyaza İz Düşümü/11.04.18)

Zehra Gül Oğuz